

РЕІНЖИНІРИНГ ЯК СУЧАСНА ТЕНДЕНЦІЯ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОГО БІЗНЕСУ

У сучасних умовах більшість українських банків потребують серйозної перебудови і оновлення свого бізнесу. Однією з основних причин цього є різке загострення конкуренції на фінансових ринках, яке викликане універсалізацією та глобалізацією банківської діяльності, певною лібералізацією її державного регулювання, інтенсивним проникненням у традиційно банківські сфери небанківських фінансових посередників. Крім того, поява все нових фінансових продуктів та технологічних інновацій викликає необхідність швидкої адаптації і забезпечення можливості передбачати майбутній напрямок розвитку.

Реінжиніринг банківської діяльності можна визначити як фундаментальне переосмислення і радикальне перепроєктування бізнес-процесів комерційного банку для досягнення суттєвих зрушень у таких ключових показниках сучасного бізнесу, як витрати, якість, рівень обслуговування і оперативність. Ключовими словами тут є “фундаментальне” і “радикальне”, тобто керівництво банку повинно поставити запитання, чому робота певних підрозділів організована саме так і чи необхідні ці підрозділи взагалі у тому вигляді, в якому вони існують. При розробці і здійсненні програм реінжинірингу необхідно враховувати його комплексний характер, оскільки перебудова тільки окремих процесів або функцій не дасть бажаних результатів.

Зарубіжні банки почали використовувати цей метод посилення власної конкурентної позиції ще з початку 80-х років минулого століття. Результатом його застосування є покращення якості обслуговування клієнтів, спрощення організаційної структури, поява нових можливостей проведення прибуткових операцій.

Як правило, на розробку програм реінжинірингу потрібно 4-6 місяців, а на реалізацію – приблизно один рік. Методологія їх здійснення наступна: на першому етапі відбувається обернений інжиніринг, сутність якого полягає у створенні імітаційної моделі існуючого бізнесу, на другому етапі – прямий інжиніринг, тобто побудова моделі нового бізнесу комерційного банку. Саме імітаційне моделювання є одним з наймогутніших та перспективних інструментів проведення реінжинірингу, оскільки приймати управлінські рішення доводиться в умовах невизначеності, економічної нестабільності і підвищених ризиків.

Успішність реалізації програм реінжинірингу, безумовно, залежить від того, наскільки у цей процес залучені всі співробітники банку, які повинні розуміти сутність подій, що відбуваються, і бути впевненими у необхідності змін. Більш того, ефективний реінжиніринг обов'язково поєднує радикальні перетворення, що здійснюються під керівництвом правління банку, і ініціативи персоналу щодо перебудови процедур, операційних потоків, відповідальності.

Типовими прийомами, які використовуються при перепроєктуванні бізнес-процесів, є їх горизонтальне та вертикальне стиснення. Горизонтальне означає об'єднання декількох процедур (задач-операцій) в одну роботу, що дозволяє значно прискорити її виконання, зменшити кількість помилок та покращити керованість бізнесу. Вертикальне – надання виконавцям права приймати самостійні рішення, що підвищує роль кожного співробітника у роботі банку та дозволяє знизити витрати, прискорити реакцію на запити клієнтів тощо.

Звичайно, сам по собі процес реінжинірингу є витратною процедурою, проте банки, які не здійснюють інвестицій у перетворення, ставлять під загрозу своє існування на фінансовому ринку. Постійне вдосконалення системи управління банківськими процесами дозволяє одержувати переваги у конкурентній боротьбі з точки зору ціноутворення, зручності для клієнтів і довіри громадськості до кредитної установи.

Єгоричева, С.Б. Реінжиніринг як сучасна тенденція розвитку банківського бізнесу [Текст] / С.Б. Єгоричева // Міжнародна банківська конкуренція: теорія і практика : збірник тез доповідей I Міжнародної науково-практичної конференції (25-26 травня 2006 р.). – Суми : УАБС НБУ, 2006. – С. 98-99.